

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944.

Forhandlingen genoptoges.

Valdemar Thomsen: Da den nu afgaaede Statsminister paa det afgaaede Ministeriums Vegne den 6. Oktober aabnede Rigsdagen med den traditionelle Trontale, regnede man vel i Almindelighed med, at denne Tale, som Tilfældet i Regelen er, vilde være at betragte som en Indledning til Generaldebatten — den Generaldebat, der nu langt om længe tager sin Begyndelse.

Forholdene har imidlertid formet sig lidt anderledes end forudset, og jeg skal derfor ikke, hvor fristende det end kunde være, beskæftige mig med Aabningstalen. Dog ønsker jeg, forinden jeg henvender mig til den nye Regering, at give den afgaaede en Kompliment. Ret mange har den ikke fortjent, men saa meget mere Grund er der til at faa afleveret de faa, der kan være Tale om. Det, jeg vil gøre opmærksom paa, er, at der i Aabningstalen i Aar over for Oppositionen blev anslaaet en Tone, der afveg ikke saa helt lidt fra den sædvanlige. Tidligere blev der i Regeringens Programerklæring givet Udtryk for, at kun de Partier, der støtter Regeringen, bygger paa Landets forfatningsmæssige Grundlag. I Aar undlod man at insinuere noget i den Retning, og det kunde efter min Mening tages som Tegn paa, at den tidligere Regering virkelig havde Ønske om — som det naturligvis var dens Pligt — at lade saglige Hensyn være de afgørende i dens Stilling over for politiske Modstandere her i Tinget. Saadan set var der altsaa Fremgang at spore, og hvem ved: maaske det kunde have udviklet sig til en Form for Folkestyre, der ikke som hidtil paa Forhaand afskar en Del af Tingets Medlemmer fra næsten enhver reel Indflydelse paa Sagerens Gang.

Partipressen kan jeg desværre ikke give en tilsvarende Kompliment, dens Indstilling til Oppositionen er den gammelkendte, hvilket med al ønskelig Tydelighed fremgik af Hovedstadsbladene fra i Forgaars, hvor

et Medlem af Bondepartiets Rigsdagsgruppe nærmest fremstilles som en Storforybder. I og for sig beklager jeg mig ikke over denne lille Prøve paa journalistisk Æresfølelse, for den viser, hvilke perfide Midler der anvendes for at komme politiske Modstandere til Livs. Nu er det saa bare at haabe, at man denne Gang faar større Succes, end da man i sin Tid med Folketingets Tilslutning rejste Sag mod min Ringhed. Som bekendt glemte man dengang at rejse Tiltale mod de rette skyldige, men dette her er jo nok af alvorligere Natur for Retsopfattelsen i vort Folk.

Hvad nu den nydannede Regerings Politik angaar, ved vi jo gennem den Erklæring, der er afgivet, og den højtærede Statsministers Tale her i Tinget den 11. November, at Regeringen indadtil vil fortsætte den hidtil førte Politik. Hvis det ikke i den afgivne Erklæring var tilføjet, at Regeringen paa det økonomiske, finansielle og beskæftigelsesmæssige Omraade vilde arbejde for en sund og for Land og Folk gavnlig Udvikling, kunde man have næret Frygt for, at den nye Regering ikke er indstillet paa at løse de Opgaver, der trænger sig paa, og som tilsyneladende har oversteget den afgaaede Regerings Kræfter.

En af Aarsagerne til, at Problemerne ikke blev løst paa rette Maade, er formentlig at finde deri, at der ikke kunde gennemføres noget, selv om det var nok saa paakrævet, naar blot et af de samarbejdende Partier nægtede at gaa med. En saadan Form for Mindretalsdiktatur maa i en Tid som denne, hvor Initiativ, Handlekraft og Beslutsomhed er paakrævet, føre til Stagnation, og derfor er det mit Haab, at Ministeriet Scavenius ikke vil vige tilbage for at tage Ansvar for en Politik, der virkelig er egnet til at føre vort Land igennem de forhaanden-værende Vanskeligheder, uden Hensyn til, om det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen eller enkelte andre ikke kan bifalde det.

I det følgende vil jeg tillade mig at pege paa Foreteelser, som Regeringen efter min Mening bør have sin Opmærksomhed rettet imod. Den Omstændighed, at den højtærede Landbrugsminister stadig gaar igen og sidst er gaaet over i Ministeriet Scavenius, gør det rimeligt at se lidt nærmere paa de Retningslinier for Landbrugspolitik, som han synes at være Talsmand for.

Men først et Par Ord om den Respekt, som Landbrugsministeren synes at nære for andres Opfattelse. Under de Forhandlinger, der for kort Tid siden fandt Sted vedrørende Smørloven, undsaa den højtærede Landbrugsminister sig ikke for at